

בש"פ 5383/19 - מוסה אבו זאיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5383/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

מוסה אבו זאיד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בשם העורר:

ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982
עו"ד אסף טל; עו"ד טל בוארון; עו"ד קורל בן יעקב

בשם המשיבה:

עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. המחלוקת שנתגלעה בין בעלי הדין בתיק שלפנינו נוגעת לתיקי מב"ד הקשורים למתלוננים, שלפי הנטען מסרו הודעות נגד העורר ועתידים להעיד נגדו במשפטו. העורר טוען כי בתיקים אלה מצוי חומר אשר ממנו ניתן יהיה לדלות ראיות מניע אשר עשויות להועיל להגנתו. המדינה סבורה אחרת, ובית משפט קמא קיבל את עמדתה באומרו (בלשון המעטה) כי "הפסיקה לא הקלה על מבקשי חומר שכזה".
2. אכן כך הוא: תיקי מב"ד שעניינם חשודים אחרים בפרשות אחרות אינם נכללים בגדרו של "חומר חקירה" שביחס אליו עומדת לנאשם זכות עיון לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

3. ואולם, אין פירושו של דבר שלנאשם לא תהא שום גישה לחומר כאמור ושלא תינתן לו ההזדמנות להראות לבית המשפט כי החומר עשוי להועיל להגנתו. הזדמנות כאמור מוקנית לנאשם בגדרי סעיף 108 לחסד"פ (ראו, למשל, בש"פ 1673/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2019)). במקרה דנן, פתוחה בפני העורר הדרך לפנות לבית המשפט בבקשה ליתן צו בדבר המצאת תיקי מב"ד מושא המחלוקת באמצעות תעודת עובד ציבור או בדרך אחרת; וחזקה על בית המשפט כי יידע לקבוע האם מדובר בראיות קבילות ושייכות לעניין, כמשמען בסעיף 1(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, אשר יש בהן כדי לסייע לעורר בהגנתו, כטענת הסניגור. למדינה כמובן שמורה הזכות להתנגד להצגת ראיות אלה מכל טעם שבדין.

4. בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ט (18.8.2019).

ש ו פ ט